

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 121/2015
10.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Л. и др, због кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Н.Л. и Д.З., адвоката Б.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 764/13 од 06.02.2014. године и Вишег суда у Зајечару Кж 247/14 од 03.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Н.Л. и Д.З., адвоката Б.Ђ. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 764/13 од 06.02.2014. године и Вишег суда у Зајечару Кж 247/14 од 03.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 764/13 од 06.02.2014. године окривљени Н.Л. и Д.З. оглашени су кривим да су као саизвршиоци починили кривично дело противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. у вези члана 33. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се овако утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Том пресудом окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износ од по 3.000,00 динара, а да на име трошкова кривичног поступка солидарно исплате оштећеном као тужиоцу 70.500,00 динара, све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж 247/14 од 03.12.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених Н.Л. и Д.З. и пресуда Основног суда у Зајечару К 764/13 од 06.02.2014. године је потврђена, док је као недозвољена одбачена жалба адвоката С.Ј. изјављена против пресуде Основног суда у Зајечару К 764/13 од 06.02.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених Н.Л. и Д.З., адвокат Б.Ђ., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине, односно да исте преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Н.Л. и Д.З. је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости заједнички бранилац окривљених Н.Л. и Д.З., наводи повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а из образложења захтева и навода да су нижестепени судови учинили повреду закона закључком да су окривљени противправно заузели предметно туђе земљиште, истицањем да су исти критичном приликом пожњели овас који је раније био засађен, а потом земљиште – њиву изорали, припремили за јесењу сетву и засадили јечам у име и за рачун Љ.З. која је, у својству закупца овог земљишта, имала закониту државину над истим, а што произилази и из исказа оштећеног као тужиоца Д.М., који је овоме навео да је у моменту купопродаје предметне парцеле знао да је на истој био посејан овас од стране Љ.З., произилази да означене правноснажне пресуде, позивајући се на повреду закона, у суштини оспорава због чињеничног стања утврђеног првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа окривљених Н.Л. и Д.З. у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев заједничког браниоца окривљених Н.Л. и Д.З. оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.